

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/5/2020
Identifikačné číslo spisu: 3018200322
Dátum vydania rozhodnutia: 20.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3018200322.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a zo sudcov JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: TOMIREX s.r.o., Opatovská cesta 14, Košice, IČO: 31 723 420, toho času v konkurze s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. Natašou Kučerovou, Mlynárska 15, Košice, zastúpený advokátskou kanceláriou IURISTICO s.r.o., Cimborkova 13, Košice, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0621/99/2017 zo dňa 15.08.2018 a Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, Hurbanova 59, Trenčín č. P/0165/03/2017 zo dňa 23.10.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/102/2018-67 zo dňa 14.01.2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/102/2018-67 zo dňa 14.01.2020 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zrušil a vrátil na ďalšie konanie napadnuté rozhodnutie žalovaného č. SK/0621/99/2017 zo dňa 15.08.2018, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. zákon o správnom konaní (správny poriadok) zmenil rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie č. P/0165/03/2017 zo dňa 23.10.2017.

2. Slovenská obchodná inšpekcia, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie rozhodnutím č. P/0165/03/2017 zo dňa 23.10.2017 uložila žalobcovi pokutu vo výške 1500,- eur z dôvodu porušenia § 13 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Porušenia povinnosti sa žalobca dopustil tým, že nezabezpečil, aby informácie uvedené v § 10a až § 12 zákona o ochrane spotrebiteľa, poskytnuté písomne, boli v kodifikovanej podobe štátneho jazyka.

3. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je v súlade so zákonom pre jeho nepreskúmateľnosť. Dôvodil, že zo znenia výrokovej časti napadnutého rozhodnutia Onie je zrejmé, ako sa žalovaný vysporiadal s podaným odvolaním. Daný spôsob formulácie výroku považoval krajský súd za zmätočný, nepreskúmateľný a v rozpore s § 59 správneho poriadku. Konštatoval, že žalovaný fakticky len opravil znenie skutkovej vety prvostupňového rozhodnutia, keď časť jej pôvodného znenia nahradil vlastným, novým znením, ktorým znenie výroku (skutku, resp. skutkových okolností) uviedol do súladu so zákonnou formuláciou. Išlo len opravu výrokovej časti rozhodnutia prvého stupňa, a nie rozhodnutie o odvolaní formou zmeny odvolaním napadnutého rozhodnutia prvého stupňa.

4. Krajský súd uložil žalovanému povinnosť, aby sa v ďalšom konaní nanovo rozhodol o odvolaní žalobcu jedným zo spôsobov, ktorý upravuje § 59 Správneho poriadku tak, aby bolo zrejmé, či odvolaním napadnuté rozhodnutie prvého stupňa potvrdzuje alebo ho vo výrokovej časti mení a nahrádza ho svojím vlastným rozhodnutím (výrokmi) vo veci samej.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť a navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Sťažovateľ nesúhlasil s názorom krajského súdu, že výrok napadnutého rozhodnutia je nepreskúmateľný, pretože sťažovateľ fakticky len opravil znenie skutkovej vety prvostupňového rozhodnutia a uviedol ho do súladu so zákonnou formuláciou. Uviedol, že napadnuté rozhodnutia nemožno posudzovať izolovane, keďže ide o rozhodnutie v tej istej veci. Mal za to, že prvostupňové rozhodnutie v plnom rozsahu spĺňa všetky náležitosti výroku rozhodnutia, je v ňom presne špecifikovaný skutok s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania spolu s právnym vyhodnotením. Sťažovateľ zdôraznil, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je uvedený opis zistení, ktoré boli podkladom rozhodnutia žalovaného, ako aj opis skutku, ktorého sa žalobca dopustil spolu s jeho vyhodnotením. Sťažovateľ uviedol, že vo výroku vyjadril vôľu zmeniť rozhodnutie orgánu prvého stupňa len tak, že zmenil formuláciu porušenej povinnosti. Tvrdil, že výslovné v ďalšej časti uviedol, že ostatná časť výroku vrátane uloženej sankcie ostáva bez zmeny. Ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobca nenamietal vytýkané skutočnosti krajským súdom, a teda nemal pochybnosť o tom, ako bolo vo veci rozhodnuté. Za najpodstatnejšie považoval sťažovateľ v tomto prípade skutočnosť, že povinnosťou predávajúceho je uvádzať písomne poskytnuté informácie uvedené v § 10a až § 12 zákona o ochrane spotrebiteľa v kodifikovanej podobe štátneho jazyka, pričom táto povinnosť bola preukázaná porušená.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a podľa § 462 ods. 1 SSP napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Kasačný súd zistil, že pôvodne označený žalobca obchodná spoločnosť Exisport s.r.o. so sídlom v Košiciach je v obchodnom registri Okresného súdu Košice I (oddiel s.r.o, vložka 7510/V) zapísaný od 5.3.2019 pod obchodným menom TOMIREX, s.r.o. a od 21.11.2019 sa nachádza v konkurze.

9. Pokiaľ ide o vec samu zistil, že išlo o zmenu administratívneho rozhodnutia v časti spresnenia formulácie skutku v tom, že prvostupňový orgán nesprávne uviedol „účel použitia“ a správne mal byť použitý výraz „o spôsobe použitia v cudzom jazyku“, ktorý sťažovateľ v napadnutom výroku správne uviedol, inak sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia orgánu prvého stupňa. Obsahovo ide o vadu, ktorá mala byť odstránená opravným uznesením. Z hľadiska hospodárnosti administratívneho konania však túto vadu mohol odstrániť aj odvolací správny orgán.

10. Podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) odvolací orgán

preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

11. Správny poriadok nepozná inštitút potvrdenia rozhodnutia v spojení s opravou nesprávnosti formulácie skutku. Túto situáciu je možné riešiť zmenou rozhodnutia v časti formulácie skutku (spresnenia, resp. odstránenia zrejmej nesprávnosti v skutku) tak, že sa nanovo uvedie celé správne znenie skutku. Je potrebné prihliadať aj na zásadu hospodárnosti administratívneho konania.

12. Nahradené znenie skutku je dostatočne zřejmé a zrozumiteľné, pričom správny orgán výslovne uviedol, že ostatná časť výroku ostáva bez zmeny. Zistený skutkový stav a výška uloženej sankcie nebola žalobcom namietaná, preto nie je dôvodné opätovne rozhodovať v danej veci.

13. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

14. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.